

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2009. évi január hó 20. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntette miatt I.r.vádltott és társai ellen indult büntető ügyben a Vas Megyei Bíróság 2007. évi november hó 23. napján kihirdetett 8.B.209/2006/159. számú **ítéletét megváltoztatja, III.r. vádlott vonatkozásában** a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 5.B.III.243/2004/7. számú ítéletéhez kapcsolódóan a próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezi és a 2 /kettő/ év próbára bocsátást megszünteti.

A I.r., II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában a bűncselekmények megnevezésénél a bűnszövegre utalást mellőzi.

II.r. vádlott vonatkozásában az 1 rb. kábítószerfüggő személy által megszerzéssel, tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségével érintett részében az ítéletet hatályon kívül helyezi és erre nézve a büntető eljárást megszünteti.

V.r. vádlott vonatkozásában az 1 rb. átadással és kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettként értékelt cselekményt 1 rb. a Btk.282/A.§.(1) bekezdés III. fordulat szerint kábítószerrel visszaélés büntettének minősíti.

VI.r. vádlott vonatkozásában az 1 rb. kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettként értékelt cselekményt 1 rb. a Btk.282/A.§.(1) bekezdés III. fordulata szerinti kábítószerrel visszaélés büntettének minősíti.

A II.r. vádlott esetében a halmazati büntetésre utalás mellőzésével az 1 rb. társtettesként, kábítószerfüggő személy által, jelentős mennyiségű kábítószerre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt az első fokon alkalmazott fő- és mellékbüntetést tekinti kiszabottnak.

A V.r. és VI.r. vádlottak vonatkozásában ezért és a terhükre megállapított bűncselekmény miatt az első fokon alkalmazott büntetést tekinti kiszabottnak.

I.r. vádlottnál 886.450.- /Nyolcszáznyolcvanhatezer-négyszázötven/ Ft-ra,
II.r. vádlottnál 918.450.- /Kilencszáztizennyolcezer-négyszázötven/ Ft-ra,

III.r. vádlottnál 1.544.500.- /Egymillió-ötszáznegyvennégyezer-ötszáz/ Ft-ra vagyonekhozást rendel el.

V.r. vádlott vonatkozásában 256.500.- /Kettőszázötvenhatezer-ötszáz/ Ft-ra, míg VI.r. vádlott vonatkozásában 240.000.- /Kettőszáznegyvenezer/ Ft-ra rendeli el a vagyonekhozást.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r. és VI.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A I.r. vádlott által 2008. április hó 8. napjától a mai napig, II.r. vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban 15.000.- /Tizenötezer/ Ft bünygyi költség merült fel, melyet VI.r. vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Vas Megyei Bíróság a 2007. november 23. napján kihirdetett 8.B.209/2006/159. szám alatti ítéletében 13 vádlott büntetőjogi felelősségéről határozott. Az ítélet VII.r., VIII.r., IX.r., X.r., XI.r., XII.r. és XIII.r. vádlottak vonatkozásában első fokon jogerőre emelkedett, így e vonatkozásban nem képezte felülbírálat tárgyát.

A megyei bíróság I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bünszövetségben, társtettesként, jelentős mennyiségű kábítószerre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében. Ezért 5 év 4 hónapi fegyházbüntetésre, 5 év közügyektől eltiltásra és 2 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. II.r. vádlott bűnösségét bünszövetségben, társtettesként, kábítószerfüggő személy által, jelentős mennyiségű kábítószerre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében és kábítószerfüggő személy által megszerzéssel és tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségében állapította meg. Ezért - halmazati büntetésül - 4 év börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. III.r. vádlott vonatkozásában a Budapesti II. és III. kerületi Bíróság 5.B.III.243/2004/7. szám alatti ítéletével alkalmazott 2 év próbára bocsátást megszüntette. A vádlottat bűnösnek mondta ki bünszövetségben, társtettesként, kábítószerfüggő személy által, jelentős mennyiségű kábítószerre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében és kábítószerfüggő személy által jelentős mennyiségű kábítószerre, megszerzéssel és tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében. Ezért és a próbára bocsátással zárult ítéletben terhére megállapított súlyos testi sértés büntetének kísérlete miatt - halmazati büntetésül - 3 év 2 hónap börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként, kábítószerfüggő személy által kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében. Ezért 1 évi - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte. V.r. vádlott bűnösségét átadással és kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében és megszerzéssel és tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében állapította meg.

Ezért - halmazati büntetésül - 1 év 10 hónapi - végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte. VI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében és megszerzéssel és tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében. Ezért - halmazati büntetésül - 1 év 6 hónapi - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte. V.r. vádlott vonatkozásában 100.000 Ft-re, míg VI.r. vádlott vonatkozásában 29.400 Ft-ra vagyonelkobzást rendelt el. I.r., II.r., III.r., V.r. és VI.r. vádlottak vonatkozásában a szabadságvesztésbe beszámította az általuk előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a bűnjelekről, valamint a felmerülés arányában külön-külön, illetőleg egyetemlegesen kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az első fokú ítélet ellen az ügyész I. r., II. r., III.r., V. r. és VI. r. vádlottak terhére jelentett be fellebbezést súlyosítás végett. Az első három vádlott esetében a kiszabott büntetés felemelését, míg V. és VI. r. vádlott esetében a börtönbüntetés felfüggesztésének mellőzését indítványozta. I. r. vádlott és védője részben felmentés, részben a büntetés enyhítése - ezen belül a közúti járművezetéstől eltiltás mellékbüntetés mellőzése - és eltérő minősítés megállítása, II. r. vádlott és védője a tényállás részbeni megalapozatlanságára hivatkozással a minősítés megváltoztatása, a bűnszövetségben való elkövetés mellőzése és részbeni felmentés, ennek eredményeként a büntetés enyhítése érdekében, III. r. vádlott és védője eltérő minősítés és enyhítés, míg IV. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában az ügyész által bejelentett fellebbezést módosított formában tartotta fenn, egyebekben IV. r. vádlott és védője felmentésre irányuló fellebbezését alaposnak találta. A Legfelsőbb Bíróság 1/2008. számú Büntető jogegységi határozatára figyelemmel indítványt tett a vagyonelkobzással nem érintett vádlottak esetében vagyonelkobzás alkalmazására, illetve a jogegységi határozat iránymutatásától eltérő alapokon nyugvó, az első fokú bíróság által alkalmazott vagyonelkobzás korrekciójára. Ennek megfelelően a tényállást az iratok tartalma alapján azzal kérte kiegészíteni,

hogy V.r. vádlott I. r. és II. r. vádlottnak minimum 68.400 Ft-ot fizetett a kábítószerért a tényállás 1/a. pontjában írt cselekmény kapcsán,

az 1/c. vásárlás során V. r. vádlott minimum 30.000 Ft-ot fizetett ki a kábítószer ellenértékéért II.r. vádlottnak.

Az 1/d. pontban írt cselekménykor a kábítószer 550.000 Ft-ért cserélt gazdát I. és II.r., valamint V. r. vádlott közt.

III.r.vádlott a tényállás 1/e. pontjában írt vásárlás során minimum 1.268.500 Ft-ot fizetett ki a kábítószerért,

míg V. r. vádlott az általa különböző személyeknek értékesített, a tényállás 4/b. pontjában írt magatartásával minimum 267.500 Ft bevételre tett szert.

VI. r. vádlott az 5/b. tényállási pontban írt magatartása során az ecstasy tablettát minimum 1.200 Ft-ért, míg a 0,6 -1 gramm marihuánát 2.000 - 2.500 Ft-ért értékesítette, 1 gramm speedet 3.000 Ft-ért adott, így összesen 332.600 Ft-ot kapott a vevőktől.

VI. r. vádlott a tényállás 8/b. pontjában írt cselekmény kapcsán minimum 6.000 Ft-ot fizetett a kábítószerért, míg a tényállás 9/a. pontjában írt beszerzés során 10.000 Ft-ot fizetett a kábítószerért.

A vallomások alapján ugyanígy kérte kiegészíteni a tényállást a fellebbezéssel nem érintett VIII.r. és VII. r. vádlottak vonatkozásában az általuk beszerzett, illetve értékesített kábítószer értékére nézve is.

Az így kiegészített tényállás alapján I. r, II.r. és III. r. vádlottak cselekményének minősítését helyesnek találta, ugyanakkor a V. r. és VI. r. vádlottak terhére rótt bűncselekmények minősítésével nem értett egyet. Álláspontja szerint ugyanis ez utóbbi két vádlott magatartása nem illeszthető a kereskedői magatartások közé, azon túl, hogy közvetlenül a fogyasztók felé értékesítettek, a kereskedelemmel foglalkozó vádlott-társak részére értékesített kábítószer mennyisége alapján nem vonható alapos következtetés arra, hogy tudomással bírtak azok tényleges tevékenységéről. Ekként nem kábítószer kereskedés, hanem annak forgalmazása miatt vonhatók felelősségre. IV. r. vádlott esetében a bűnösségre vont következtetést nem találta helytállónak. Álláspontja szerint ugyanis nem vonható alapos következtetés arra, hogy a IV. r. vádlott a kábítószer értékesítése kapcsán, mint pszichikai bűnsegéd, bármilyen módon szándékerősítő hatást gyakorolt volna élettársára, II.r.vádlottra, ilyen fajta támogatásra a II. r. vádlottnak az adott körülményekből következően nem is volt szüksége. Ekként pusztán az állapítható meg IV. r. vádlott esetében, hogy jelen volt a kábítószer átadásnál, átvételnél, ami önmagában még a pszichikai bűnsegédlet megállapításához sem elegendő, így a védelmi fellebbezésnek megfelelően a vádlott felmentésének van helye.

Mindezek alapján a fellebbviteli főügyészség képviselője az első fokú ítélet megváltoztatását az alábbiak szerint indítványozta:

V. r. és VI. r. vádlottak esetében a forgalmazói magatartás megállapítását kérte az adott minősítésen belül, fenntartva a szabadságvesztés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzésére és velük szemben közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabására irányuló fellebbezést, emellett I. r. vádlott vonatkozásában 893.450 Ft, II. r. vádlott vonatkozásában 923.450 Ft, V.r. vádlott vonatkozásában 267.500 Ft, míg VI. r. vádlott vonatkozásában 332.600 Ft erejéig vagyonekbevonás elrendelését, az I-III. r. vádlottak fő- és mellékbüntetésének felemelését, míg IV. r. vádlott bizonyíték hiányában történő felmentését kérte. Az ítéletben foglaltakkal egyezően nyilatkozott a fellebbviteli főügyészség képviselője a másodfokú nyilvános ülésen is azzal a kiegészítéssel, hogy az első fokú ítélet indokolásában észlelhető kisebb elírások korrekciójára is indítványt tett.

A fellebbviteli főügyészség írásbeli indítványát VI. r. vádlottra nézve védője írásban és a másodfokú nyilvános ülésen szóban is, elutasítani kérte. Álláspontja szerint ugyanis a fellebbviteli főügyészség által hivatkozott LB.1/2008.sz. Jogegységi határozatnak visszaható hatálya nincs, így arra alapítva, a korábban elkövetett bűncselekmény miatt - a Btk. 2.§-ára is figyelemmel - vagyonekbevonás nem rendelhető el. Mindemellett hivatkozott a vádlott mellett szóló enyhítő körülmények túlsúlyára, a vádlott büntetlen előéletére, az időmúlásra, teljes körű beismerő vallomásra, és arra a körülményre, hogy a vádlott édesanyja rokkantosságával is járó megbetegedése miatt állandó gondozásra, támogatásra szorul,

amely a büntetés végrehajtása mellett megoldhatatlanná válna. Mindezek alapján az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen I. r. vádlott védője a fellebbezést fenntartotta. Lényegében az első fokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységét támadta, amikor azt kifogásolta, hogy a megyei bíróság az ellenkező tartalmú bizonyítékok ellenére III. r. vádlott vallomását fogadta el a tényállás alapjául. A kábítószer függőséggel kapcsolatosan ugyancsak aggályainak adott hangot, álláspontja szerint a tényállás e körben is megalapozatlan, mivel az első fokú bíróság a szakértői vélemények megállapításai közti ellentmondást nem oldotta fel. Ez csak újabb szakértő kirendelésével küszöbölhető ki, amely bizonyításra a védő a másodfokú bíróság előtt indítványt tett. Hivatkozott arra is, hogy a közúti járművezetéstől eltiltás mellékbüntetés kiszabásának törvényes alapja is hiányzik, hiszen az ítéleti tényállás nem tartalmaz olyan magatartást, s ilyen a beszerzett bizonyítékokból sem következik, amely annak kiszabására alapot adna. Ennyiben kapcsolódott elsődleges kérelme a másodlagos, enyhítést célzó kérelemhez is, melynek keretében a jelentős időmúlásra figyelemmel a főbüntetés enyhítését és a közúti járművezetéstől eltiltás mellőzését kérte.

II. r. vádlott védője elsődlegesen az I. r. vádlott védőjével azonos érveket sorakoztatott fel, melyek álláspontja szerint III. r. vádlott vallomása ellenében szólnak, - vagyis maga is a mérlegelést támadta - és kérte, hogy az ítélet táblája az I. és II. r. vádlott vallomására alapítva változtassa meg a tényállást, majd az alapján a súlyosabb bűncselekmény kapcsán „köztes” mennyiségre nézve mondja ki a vádlottat bűnösnek az adott bűncselekményben. A másik bűncselekmény esetében törvényes vád hiányában kérte az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését. Álláspontja szerint ugyanis II. r. vádlott tárgyaláson tett vallomására alapítva a Vas Megyei Főügyészség a vádirati tényállást a saját fogyasztásra nézve nem terjesztett ki, így a II/2. tényállási pontban írt tényállás, s az erre épülő bűnösség kimondása törvényes vád hiányában törvénysértő. Ebből következően a vádlott terhére megállapítható, az első fokú bíróság minősítésével szemben enyhébben minősülő maradék bűncselekmény miatt lényegesen enyhébb büntetés kiszabását kérte.

III. r. vádlott védője lényegében ugyancsak az első fokú bíróság mérlegelő tevékenységét támadta. A III. r. vádlott által az eljárás későbbi szakaszában fenn nem tartott, meg nem erősített korábbi - rá nézve legkedvezőbb - vallomásában szereplő adatokra, mennyiségekre kérte alapítani a tényállást III. r. vádlott vonatkozásában. Az erre alapított számítás eredményeként a tényállást annyiban kérte módosítani, hogy a vádlott összesen 2.000 db. ecstasyra nézve követte el a bűncselekményt, jelezve, hogy ez a tényállásbeli eltérés pedig - szakértői vélemény beszerzését követően - akár a minősítésre is kihatással lehet. Mindemellett arra hivatkozott, hogy a vádlott a bűncselekmény elkövetéséből haszonra nem tett szert, olyan jellegű magatartást nem végzett, amely a kereskedési magatartás bármely kritériumát kimerítené, csak raktározási tevékenységet folytatott, amely legfeljebb a kereskedés kísérleteként lenne értékelendő. Ilyen bűncselekményt azonban a Btk. nem szabályoz, azért a vádlott magatartása kábítószerfüggő személy által, átadással elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettként értékelendő a szakértő által megállapított mennyiségre nézve. A védelem terhére rótt másik bűncselekménnyel kapcsolatosan a korábban követett bírói gyakorlatra hivatkozott, amely álláspontja szerint a fogyasztói jellegű magatartások

kapcsán az adott mennyiségeket következetesen csupán csekély mennyiségre állapította meg. Jelen ügyben a vádlott vallomásán kívül semmi nem támasztja alá az e körben megállapított tényállást, így az mindent egybe vetve kétséges, megfelelő bizonyítékokon nem nyugszik. Ezért megalapozottan csak arra vonható következtetés, hogy a vádlott legalább csekély mennyiségű kábítószer fogyasztott el, s emiatt vonható fellelőségre a Btk.282/C. § /5/ bekezdése szerint.

Másodlagos kérelmében a védő a vádlott - vádlott-társaira nézve is - a vádemelésre alapot adó beismerő vallomásra, a pszichológus szakértői véleményben rögzített személyiségzavarára, közepes fokú depressziójára, és arra hivatkozva, hogy az elmúlt esztendőkből mindent megtett a társadalomba való teljes visszailleszkedés érdekében, a büntetés adott minősítés melletti enyhítésére is indítványt tett.

IV. r. vádlott védője a fellebbezést felmentésre irányulóan tartotta fenn. A fellebbviteli főügyészség indítványával egyetértve maga is arra hivatkozott, hogy a tényállás nem tartalmaz olyan többlet magatartást, amely alapján a pszichikai bűnsegédletre lehetne következtetni. Ezzel kapcsolatosan az első fokú bíróság indokolási kötelezettségét sem teljesítette, hiszen nem adott számot azokról a körülményekről, melyekből arra a következtetésre jutott, hogy a IV. r. vádlott a bűncselekmény elkövetése során szándékerősítőleg hatott II. r. vádlottra.

V. r. vádlott védője a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés elutasítását kérte egyetértve a fellebbviteli főügyészségnek minősítés megváltoztatására irányuló indítványával. Hivatkozott arra, hogy az eljárás és a nem jogerősen kiszabott büntetés már így is elérte célját, védence szakított korábbi életformájával, házasságot kötött, stabil munkahellyel rendelkezik, a kábítószerrel ez idő alatt nem került kapcsolatba. Büntetése a VII. és VIII. r. vádlottak büntetésével is arányosnak tűnik. Nem vezetne célra, ha a megváltozott, pozitív irányba mutató életforma mellett, több évvel a bűncselekmény elkövetése után most kellene börtönbe vonulnia a vádlottnak, ezért az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen jelen lévő I. r., II.r., V.r. és VI. r. vádlottak csatlakoztak védőikhez és megbánásuknak adtak hangot.

A fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348.§-a alapján.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság a több vádlottat érintő, összetett eljárást a törvényi előírások maradéktalan betartása mellett folytatta le. Beszerzett és tárgyalás anyagává tett minden olyan bizonyítékot, amely a tényállás megállapításhoz szükségeltetett, részletes indokát adva annak is, hogy a védelem által indítványozott további bizonyítást miért nem látta szükségesnek. A rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében is igen alapos vizsgálatnak vetette alá és logikus magyarázatát adta ítéletében annak is, hogy miért és mely bizonyítékokra alapította a tényállást. A védelmi fellebbezések ezért eredményre nem vezethettek a másodfokú eljárásban, hiszen lényegében ezt a mindenben megfelelő, hibátlan bizonyítékértékelést támadták. Nem kifogásolható, hogy I.r.

és II.r. vádlottak védekezésével szemben a tényállást III. r. vádlott vallomására alapította. Ez utóbbi terhelt vallomása ugyanis valóban összecseng a többi, beismerő vallomást tevő vádlott-társ vallomásával és kapcsolódást mutat az egyéb bizonyítékokkal is - házkutatás, lefoglalás adatai -. Kétségtelen, hogy III. r. vádlott az eljárás során több, egymástól eltérő tartalmú vallomást tett, a vallomás-módosításnak azonban minden esetben elfogadható indokát, magyarázatát adta. A megyei bíróság által elfogadott vallomása mellett következetesen kitartott, tisztában lévén azzal is, hogy az rá és társaira nézve is terhelőbb, mint korábbi vallomásai. A megyei bíróság által elfogadott vallomása kapcsán semmilyen olyan adat, körülmény nem található, amely annak megkérdőjelezésére adhatna alapot, így az adott vallomást semmibe venni, a bizonyítékok közül kirekeszteni nem lehet. Vonatkozik ez a saját fogyasztásra nézve tett vallomásra is, amely a védelmi érveléssel ellentétben nem egyedüli bizonyítékként alapozza meg a tényállást. III. r. vádlottat igazságügyi orvosszakértők vizsgálták a kábítószer függőségre nézve, megállapítva, hogy a vádlott az elkövetéskor kábítószerfüggő volt. Drogkarrierjét tekintve vallomásában beszámolt arról, hogy hosszabb időn keresztül fogyasztott kábítószer, melynek az összbeszerzési ára a másfél millió Ft-ot is meghaladta. Vallomása és a vizsgálat eredménye összhangot mutat, semmi nem indokolja ezért, hogy bíróság a vallomásához kétségeket fűzzön, azt ne lássa elfogadhatónak. Nyilvánvalóan a vádlott által fogyasztott kábítószeres esetében a kábítószer függőség kialakulását hosszabb időn át folytatott, rendszeres kábítószer fogyasztás eredményezi, ami a saját fogyasztás vonatkozásában az adott minősítést is maga után kell, hogy vonja. A megyei bíróság I. r. vádlott esetében a történeti tényálláson túl a kábítószer függőség kérdésében is igen részletes bizonyítást folytatott, s nem tévedett e körben tett megállapítását illetően sem, kimerítő részletességgel indokolta meg, hogy újabb szakértő kirendelését miért nem látta indokoltnak, s mik voltak azok a körülmények, amelyek miatt az adott - nemleges - szakvéleményt fogadta el. Ezt az érvelést az ítélet tábla is osztotta, így a védelmi - újabb szakértő kirendelésére irányuló - indítványnak nem adott helyt. A megyei bíróság által megállapított tényállás tehát minden részletében a beszerzett és megfelelően értékelt bizonyítékokon nyugszik, az alappal a másodfokú eljárásban nem támadható.

A megyei bíróság által megállapított tényállás lényegében megalapozott. Kisebb mértékű kiegészítése, pontosítása csak az alábbiak szerint szükséges:

Az első fokú bíróság határozatát a LB. 1/2008. számú jogegységi határozatának megszületése előtt hozta, amely éppen annak az eltérő gyakorlatnak az egységesítése érdekében született, hogy a Btk. 77/B. és 77/C. pontjában írt vagyoneklobzás mely vagyont kell, hogy érintse. Az első fokú bíróság az ítéleti tényállásból és indokolásából következően csupán a bűncselekmény elkövetéséből eredő, bizonyítható haszonra rendelt el vagyoneklobzást, a hasznot a beszerzési és tovább értékesítési ár különbözeteként értelmezve. A jogegységi határozat értelmében azonban nem csak ez a bűnösen szerzett vagyon képezi az adott intézkedés alapját, vagyoneklobzást kell elrendelni a kábítószer beszerzésére fordított, vagy értékesítéséből befolyt teljes pénzösszegre nézve is. Ezért az ennek megfelelően alkalmazott vagyoneklobzást megalapozóan az ítéletben rögzíteni szükséges az egyes vádlottak vonatkozásában a lehetőségekhez képest az adott kábítószer bekerülési, illetve eladási árát összesítve, a tényállás alapján. Ennek megfelelően:

I.r. vádlott által értékesített kábítószer értéke 886.450 Ft, II.r. vádlott által értékesített kábítószer értéke 918.450 Ft, III.r. vádlott a kábítószer 1.544.500 Ft értékben vásárolta meg I. és II.r. vádlottól, V.r. vádlott a kábítószer 256.500 Ft-ért adta el, míg VI.r. vádlott 240.000 Ft-ért vásárolta meg az adott kábítószer.

Itt kell megjegyezni, hogy VI. r. vádlott esetében a rendelkezésre álló teljes körű adatok alapján beszerzésként 240.000 Ft volt megállapítható. Az értékesítést nézve a bizonyítékok hiányosak voltak, a meglévő adatok alapján lényegesen kevesebb összeg volt számolható az értékesítésből, ezért a bíróság a beszerzési árat vette alapul a vagyonekbeírás alapjául.

Az alább kifejtett indokolás miatt a tényállásból mellőzni kell a II/2. alatt található tényállási részt.

I. r. vádlott esetében a személyi részt azzal kell kiegészíteni, hogy az ott rögzített legutolsó elítéléséből ¼ feltételes kedvezményrel 2008. április 8. napján szabadult, még ezen a napon ismételten előzetes letartóztatásban helyezték jelen ügyben.

Az így megállapított tényállás immár teljes mértékig megalapozott, így alapját képezhette a Be. 352.§ /2/ bekezdése alapján a másodfokú bíróság határozatának is.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést a megyei bíróság a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére, így IV. r. vádlott vonatkozásában sem tévedett, amikor büntetőjogi felelősségére következtetést vont, s meg is indokolta ítéletében, hogy azt mire alapítja. A tényállásból adódóan kétségtelenül megállapítható, hogy II. r. vádlott hosszabb időn keresztül, még IV.r. vádlottal való élettársi kapcsolata s IV. r. vádlott jelenléte nélkül is értékesített kábítószer, az a fajta felbujtó jellegű, szándékerősítő magatartás tehát valóban nem szükségeltetett IV. r. vádlott részéről II. r. vádlott felé, ugyanakkor az is megállapítható, hogy a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények esetén az elkövetők a lebukás elkerülése érdekében fokozott óvatossággal járnak el, a velük jelenlévő társ "veszély,, esetén tényleges fizikai bűnsegédi, vagy bűnpártolói szerepkörben is tevékeny magatartást valósíthat meg javukra /készenlét/. Ez a fajta magatartás éppen ezért olyan jellegű biztonságérzetet nyújthat az elkövetőnek, amely pszichikai bűnsegédletként értékelendő. Az adott tényállás mellett ennek lehetősége valamennyi, a megyei bíróság által ilyennek értékelt cselekmény estében fennállt, így ilyen formában IV. r. vádlottat, - aki a megyei bíróság megfelelő mérlegelése szerint is tudott tevékenységéről - felmenteni az ellene emelt vád alól nem lehet, bűnössége az adott bűncselekményben egyértelműen megállapítható.

Az első fokú bíróság a tényállás alapján lényegében helyesen nevezte meg, illetve minősítette az adott bűncselekményeket. A rendelkezésre álló adatokból valóban levonható az a következtetés, hogy az I-III. rendű vádlottak a bűncselekményeket bünszövetségben követték el, a Btk. 138.§ 7. pontjában írt valamennyi kritérium ugyanis rávonatkoztatható cselekményükre. A Btk. 282/A.§ /3/ bekezdése, illetve a 282/C.§ /4/ bekezdése azonban a /2/, illetve a /3/ bekezdésben minősített esetként írt bünszövetséget már nem nevezi meg újabb minősítő körülményként, ezért - a törvényes minősítés mellett - a bűncselekmény

megnevezéséből a bünszövetségre utalást mellőzni kellett I-III. r. vádlottak vonatkozásában.. III. r. vádlott esetében a megyei bíróság helyesen állapította meg, hogy társtettese volt a kereskedői magatartásnak. Tudata átfogta, hogy társai milyen jellegű tevékenységet végeznek, milyen jellegű magatartásban vesz részt azáltal, hogy bűntársai kábítószerét lakásán tárolja, illetve az általuk megadott helyre szállítja a tovább értékesítés érdekében. Mindez részét képezi a kereskedői magatartásnak, s mint ilyen önálló, befejezett magatartásként értékelendő, pusztán a kábítószer tartásaként nem minősíthető.

II. r. vádlott esetében a védő alappal hivatkozott a törvényes vád hiányára a II./2. tényállási pont kapcsán. Az ügyészi vád nem tartalmazott adatokat a vádlott saját fogyasztására nézve, s erre vonatkozó vádmódosítás sem hangzott el a jegyzőkönyvek tanúsága szerint a tárgyaláson. Kétségtelen, hogy a beszerzett bizonyítékok mind ebbe az irányba mutattak, II. r. vádlott vallomása és igazságügyi orvosszakértői vizsgálatának adatai alapján a tényállás megfelelő bizonyítékon látszik nyugodni, azonban törvényes vád hiányában e körben az adott tényállás megállapítására és bűnösségének kimondására nem kerülhetett volna sor. Ezért az ítélet tábla a Be.373.§ /1/ bekezdés I/c. pontja alapján a megyei bíróság ítéletét az 1. rb. kábítószerfüggő személy által megszerzéssel, tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségével érintett részében hatályon kívül helyezte és erre nézve a büntető eljárást megszüntette.

V. r. és VI. r. vádlottak vonatkozásában egyetértett a fellebbviteli főügyészség érvelésével. A két vádlott esetében nem fedezhetők fel olyan tevékenységek a tényállásban, amelyek a kereskedelem elkövetési magatartásának megállapítására adnának alapot. Egész cselekményük alapján az a következtetés vonható le, hogy kábítószer forgalomba hozatalával foglalkoztak az adott időszakban. Ezért V. r. és VI. r. vádlottak esetében az ítélet tábla az első fokon megállapított minősítést annyiban változtatta meg, hogy cselekményük a Btk. 282/A.§ /1/ bekezdés III. fordulója szerint minősülő forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettként minősül. III. r. vádlott vonatkozásában a 73. oldal első bekezdésében írt bűncselekmény kapcsán feltehetően elírás történt, a cselekmény helyes megnevezéséhez képest nyilván a Btk. 282/C.§-t kívánta megjelölni a bíróság. II. r. vádlott esetében az ítélet 72. oldalán az utolsó előtti bekezdést a fenti indokolás miatt mellőzni kell, megjegyezve, hogy az első fokú elítélésre alapot adó tényállás a II/2. tényállási ponton alapult, a bíróság által megjelölt II/3. pont helyett.

II. r. vádlott esetében a részbeni hatályon kívül helyezésre és megszüntetésre figyelemmel új büntetés kiszabása vált indokolttá. Ennek során az ítélet tábla a megyei bíróság által feltárt és értékelt büntetés kiszabási körülményeket vette figyelembe. A vádlott terhére rótt bűncselekményt a törvény 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni. Az első fokú bíróság által megállapított 4 év tartamú börtönbüntetés ezen büntetési kereteket nézve a terhére megmaradt bűncselekmény miatt sem tekinthető eltúlzottnak, a bűncselekményben kifejtett szerepét, a kábítószer mennyiségét tekintve arányos, a kereskedői magatartás mellett a törvényi minimumhoz közeli büntetés kiszabása kábítószerfüggő terhelt esetében sem indokolt. Így az ítélet tábla az első fokon kiszabott büntetés enyhítésére sem okot, sem törvényes lehetőséget nem látott, a halmazatra utalás mellőzésével az első fokon alkalmazott büntetést tekintette kiszabottnak. I. r., III. r. és IV. r. vádlottak esetében ugyancsak nem látott

okot az első fokon kiszabott büntetés súlyosítására, ugyanakkor enyhítésére sem. A szabadságvesztés tartama, ehhez illeszkedően a közügyektől eltiltás mellékbüntetés is mindegyikük vonatkozásában megfelel a megyei bíróság által helyesen feltárt büntetéskiszabási tényezőknek, a cselekmények tárgyi súlyának, a vádlottak személyének, és a belső arányosság követelményének is. I. r. vádlott vonatkozásában indokoltan és törvényesen került sor a közúti járművezetéstől eltiltás mellékbüntetés kiszabására is, az első fokú bíróság ehhez fűzött indokolása is mindenben helytálló.

Az ítélet tábla nem érezte szükségesnek a büntetés megváltoztatását - az ügyészi fellebbezés irányának megfelelően - V. r. és VI. r. vádlott vonatkozásában sem. A vádlottak mellett szóló enyhítő körülmények, és az első fokú ítélet meghozatala óta tanúsított magatartásuk mellett a büntetési célokat leginkább a megyei bíróság által kiszabott, hosszabb tartamban meghatározott próbaidejű felfüggesztett szabadságvesztés büntetés látszik megvalósítani. Mindenre kiterjedő, részletes beismerő vallomásuk megbánásukként is értékelhető, amely a jövőre nézve kellő alapot ad annak a következtetésnek a levonására, hogy a büntetés szabadságelvonás nélkül is eléri célját esetükben.

A fentebb kifejtett indokok alapján a vagyonek kobzás elrendelése, illetve mértékének módosítása az egyes vádlottak vonatkozásában a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően indokolt volt. A Btk. 77/B. és 77/C. pontjában írt rendelkezések az elkövetett cselekmények idején is hatályban voltak, ebből következően kötelező rendelkezésként írták elő a bűnös úton szerzett vagyon elkobzását. A Legfelsőbb Bíróság hivatkozott jogegységi határozata a fenti törvény hely értelmezéséből adódó eltérő bírói gyakorlat egységesítése érdekében jött létre, s mint ilyen nem lehet alapja a Btk. 2.§ - ára való hivatkozásnak. Az 1/2008. számú jogegységi határozat egyértelművé tette, hogy a Btk. 77/B.§ /1/ bekezdés a/ és d/ pontja alapján - figyelemmel a Btk. 77/C. § /1/ bekezdés a/ pontjára - el kell kobozni azt a vagyont, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetéséből eredően megszerez, illetve, amelyet arra használ fel. Ennek megfelelően nem csupán a vételi és eladási ár különbözeteként jelentkező haszonra, hanem a teljes vagyonra nézve kell a vagyonek kobzást elrendelni. Mindezek alapján az ítélet tábla V. r. és VI. r. vádlottak esetében az első fokon alkalmazott vagyonek kobzás összegét a tényállásban írt pénzre nézve felemelte, míg I. r, II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában a fent írtaknak megfelelően vagyonek kobzást rendelt el, amely I. és II. r. vádlottak esetében a Btk. 77/B./1/ bekezdés a/ pontján, míg III. r. vádlott vonatkozásában a Btk.77/B.§ /1/ bekezdés d/ pontján alapszik, figyelemmel a Btk.77/C § /1/ bekezdés a/ pontjára is. A jogegységi határozat iránymutatásából következően ugyanis nem csak a kábítószer terjesztőjére, hanem adott esetben a kábítószer saját fogyasztás céljából vásárló elkövetőre nézve is alkalmazni kell a vagyonek kobzást, ha a megszerzett kábítószer már nincs meg. Ezért III. r. vádlott esetében sem volt mellőzhető az adott intézkedés.

III.r. vádlott esetében az ítélet még annyiban szorul kisebb korrekcióra, hogy a bírói gyakorlatnak megfelelően, az eltérő Be., illetve Btk. rendelkezésekből adódóan a próbára bocsátás megszüntetése mellett a próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezése is szükséges.

Az első fokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában törvényesek, ezért azokat az ítéltábla a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta. Az első fokú ítélet megváltoztatott része a Be. 372. §-án, míg I. r. és II. r. vádlottak esetében az első fokú ítélet kihirdetésétől előzetes letartóztatásban töltött idő beszámítása a Btk. 99.§-án, a bünygyi költségre vonatkozó rendelkezés pedig a Be.381.§-án alapszik.

Győr, 2009. január 20. napján

Dr.Kovács Tamás sk.	Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.	Dr. Csák Csilla sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék:

Ezzel az ítélettel a Vas Megyei Bíróság 2007. november 23. napján kelt 8.B.209/2006/159. szám alatti ítélete I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r. és VI.r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Győr, 2009. január 20. napján

.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

Kiadó